

[Ministeren for offentlige arbejder.]

de store vejanlæg. Dertil vil jeg gerne sige, at det er mit indtryk — som jeg ved deles af mange — at de kommunale biveje i virkeligheden er i en meget god stand, særlig i sammenligning med udlandets. Det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke er mere at gøre på dette område.

De steder, hvor jeg i og for sig tror der er mest at gøre, er dér, hvor de store byggeområdsarealer er; dér, hvor man bygger en række nye boliger, og hvor der ganske naturligt i forbindelse hermed skal bygges nye veje, og jeg ved, at i fjor, da vi midlertidigt begrænsede refusionsprocenterne, var der i virkeligheden mange kommuner, der kom i vanskeligheder. Nu har vi jo heldigvis for det finansår, vi er inde i, ikke samme bestemmelser, nu gælder vejtilskudslovens bestemmelser i deres fulde udstrækning, så at der på disse områder skulle være større muligheder i indeværende finansår.

Men må jeg sige til det ærede medlem hr. Holmberg i forbindelse med spørgsmålet om refusion fra staten til de almindelige biveje og landeveje, at der jo er sket det, at regeringen har optaget hele spørgsmålet om refusionsforholdet mellem stat og kommuner til nærmere overvejelse, og i denne indgår også spørgsmålet om refusion for vejudgifter. Hvad arbejdet i dette udvalg kan føre til, ved jeg ikke noget om på nuværende tidspunkt, det er for tidligt at udtale sig derom; men man kan ikke uden videre gå ud fra, at der ikke sker ændringer på dette område. Jeg har da også tidligere — jeg tror, det var ved behandlingen af spørgsmålet om hovedlandevejene i København — sagt til det ærede medlem hr. Holmberg, at jeg ikke er blind for, at der under hensyn til den tendens til sammenlægning af kommuner, som eksisterer i øjeblikket, og som måske i endnu højere grad vil gøre sig gældende i fremtiden, kan være grund til at se på de gældende refusionsbestemmelser. Selv om vi i 1958, da vi gennemførte vejtilskudsloven, syntes, at det var en udmærket lov, indrømmer jeg, at tiden jo kan ændre vil-

kårene; derfor kan der være god grund til at se på det forhold en gang til, når vi kommer ind i næste folketingsår, eller måske på et senere tidspunkt.

Det ærede medlem hr. Asger Jensen nævnte det, der står i betænkningen, at der ikke hermed er taget stilling til linjeføringen for motorvejen op gennem Jylland. Det behøver vi ikke at diskutere, det har jeg fremhævet meget stærkt ved dette lovforslags første behandling, og det er også rigtigt, som det ærede medlem hr. Asger Jensen sagde, at det ikke havde været udvalgets opgave overhovedet at tage stilling til det spørgsmål.

Endelig har jeg en bemærkning til det ærede medlem hr. Arne Larsen om linjeføringen. Det er et spørgsmål, vi har diskuteret i udvalget, og jeg ved, at det ærede medlem for sit eget vedkommende ud fra en saglig vurdering af forholdene mener, at man kommer for tæt ind på byggemodne arealer. Jeg kan kun sige til det ærede medlem hr. Arne Larsen, hvad jeg allerede sagde i udvalget, at hele spørgsmålet om linjeføringen har været gennemdrøftet meget nøje mellem amt, kommune og vejdirektorat, og at man først efter indgående forhandlinger har fundet frem til den foreslåede linjeføring.

Jeg har ikke noget imod at bede vejdirektoratet se på, om der skulle være et problem her, for det er da klart, at hvis man fra alle sider, både vejdirektoratet og de kommunale myndigheder, mener, at der her er et problem, så er der ikke noget som helst i vejen for, at vi kan rette på det. Der er, i hvert fald så vidt jeg ved, ikke tale om, at projekteringen er så langt fremme, at det ikke skulle være muligt at se på, om der er noget at rette på dette område.

Til det ærede medlem hr. Rimstad har jeg ingen bemærkninger. Hans udtalelser indeholdt jo ikke en kritik af undertegnede, men en kritik af udvalget, og det er ikke min opgave at forsvare udvalget, i hvert fald ikke i denne forbindelse.